

[Boligministeren.]

behandling, og jeg vil benytte lejligheden til at takke udvalget og dets formand for det arbejde og det resultat, man er kommet frem til. Om det, som hr. Auken sagde, var en historisk dag eller ikke, skal jeg lade ligge. Men jeg vil dog understrege, at når vi får dette lovforslag vedtaget ved tredje behandling, er det en væsentlig milepæl i planlægningen, vi passerer.

Jeg er enig med hr. Auken i, at denne lovgivning kan og, håber jeg, vil medvirke til, at planlægningsfejtagelser fremover kan undgås, eller i hvert fald nedsættes til det minimale i forhold til det nuværende.

Jeg vil lige hæfte mig ved noget, hr. Auken sagde, og som jeg håber var en fejltagelse. Hr. Auken sagde, at han glædede sig til den sidste etape i planlovreformen, inden året er gået. Det vil jeg rette til, som også hr. Hans Toft rigtigt præciserede, næste etape i planlovreformen, for jeg tør ikke love, at det bliver den sidste, vi kommer med. Jeg tror, at det, hr. Hans Toft præciserede om decentralisering og rationalisering af den primærkommunale planlægning, er det, som skal være næste etape.

Jeg er enig med hr. Hans Toft i, at § 19, som den nu er udformet, kun skal anvendes i undtagelsestilfælde. Det vil jeg godt her bekræfte.

Til det spørgsmål, som hr. Hans Toft stillede fru Ritt Bjerregaard, men vel også til mig, vil jeg først sige, at jeg er enig med hr. Hans Toft i, at vi godt kan overveje i samarbejde med Kommunernes Landsforening og amtsrådene, hvordan man på en anden og bedre måde kan inddrage kommuner og amter i forberedelsen af lovgivningen om planlægning, inden vi kommer med de nye love. Men jeg vil også understrege, at inden denne lov er kommet til verden, har den været til meget grundig høring og drøftelser mellem amter, kommuner og ministeriet og mellem kommunerne indbyrdes og amterne indbyrdes, og jeg har erfaring for, at på mange møder ude i landet har forberedelserne og udkastet til denne lovgivning været taget op til drøftelse. Jeg kan bare henvise til, nu da det var fru Ritt Bjerregaard, der blev spurgt, at det bl. a. er sket på Fyn. Jeg har også personlig været ude at drøfte det med kommunerne, og mine embedsmænd har været det. Jeg ved ikke, hvor mange

kommuner og amter, der har taget imod tilbuddet, men muligheden har været der. Jeg vil gentage, at vi skal undersøge, om det kan gøres på en mere organiseret og anderledes måde, end vi tidligere har gjort det.

Hr. Holger Hansen vil jeg takke for den positive holdning til lovforslaget og for medvirken til de ændringsforslag, der har bevirket denne positive holdning. Hele problematikken om hvilke ministerier der skal være planlægningsministerier, og om man skal samle alle disse love under ét, beskæftigede statsministeren sig jo med, da han svarede på et spørgsmål her i foråret fra hr. Lennart Larson. Jeg vil understrege, at ethvert sagsområde har jo tilknytning til mange andre områder, og fysisk planlægning har berøringsflader med adskillige områder og adskillige ministre. Der er jo stort set planlægning i hvert eneste ministerium, og konsekvensen af hr. Holger Hansens skal vi sige ønsker ville vel blive, at vi kun skulle have ét ministerium. Det er naturligtvis lidt overdrevet.

Det er imidlertid givet, at en koordinering af de planlægningsopgaver, som ligger i disse mange forskellige ministerier, er en nødvendighed, og en sådan koordinering mener jeg også at vi har igennem regeringens ministerudvalg, det planlægningsudvalg, som nu er lovfæstet og som også har været en realitet både under denne og tidligere regeringer. Jeg skal ikke tage stilling til ressortfordelingen; det er, som hr. Holger Hansen rigtigt sagde det, en statsministers opgave. Jeg vil blot understrege, at der allerede findes en meget vidtgående koordinering af al den planlægning, der finder sted.

Jeg vil erklære mig helt enig i hr. Gunner Baunsgaards udtalelse om, at vi, så vidt det er gørligt og med de til rådighed stående midler, skal inddrage befolkningen i planlægningen og prøve, hvad vi kan gøre ad informationsvejen for at få den inddraget.

Hr. Gert Petersen sluttede med at sige, at det var et pænt stykke arbejde, men at der givetvis var mangler, og at det var ny jord; dette vil jeg understrege rigtigheden af og også give tilsagn om, at vi fra boligministeriets side vil vise smidighed, som henstillingen gik på.

Må jeg til slut sige, at jeg er glad for, at folketingsudvalget i sin betænkning over